

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΝΕΑ, ἐπὶ Ἀλκιῶν.
 ΒΕΡΤΣΕΡΑ ΚΑΙ ΡΟΔΟΛΦΟΣ (Μετ' εἰκόνων).
 ΟΝΟΜΑΤΟΜΑΝΤΕΙΑ. Ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς Μα-
 γείας τοῦ Χριστοῦ. Μετάφρ. Θ. Δομίνου.
 Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΧΙΟΝΩΝ. Μυθιστορία τοῦ Ζακί.
 ΣΠΗΓΜΑΤΑ ΤΗΣ ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ :
 Ἡ φεudosύγχροσ. Ἐκ τῶν τοῦ Τόκκι. Μετάφρ.
 ἐκ τοῦ Οὐγγρικοῦ.)
 Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ καὶ ὁ Αὐλοκλάς.
 ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΙΑΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ : Φρουρὶς !
 Ἐκ τοῦ Χ. Χρηστοδασίλη.
 ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ. Ἀνέκδοτα Κοινωνικὰ Ἑπὶ. II.
 Συνδινού.
 ΠΑΪΚΟΣΜΙΟΣ ΗΧΩ.

ΠΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΝΕΑ

Τὸ εἰδύλλιον τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος. — Εἰκὼν τῆς Βερ-
 τσέρας. — Ἡ ἀληθεστέρη τῶν ὑποθέσεων. — Ἐἶς πολέ-
 μις ἐλπιώτερον. — Τελευταία θέλησις μεγαλοκτηματίου.

Ἡ εὐτυχία τῆς ἀρχιότητος ἐποχὴ ὡς ὑπόδειγμα
 τῶν κατ' αὐτὴν συμβαινόντων ἐρώτων ἐπιλοδώρησεν ἡ-
 μῖν τὰ κατὰ Θεωγένην καὶ Χαρίκλειον καὶ τὰ κατὰ Δά-
 φνιν καὶ Χλόην φαίδρα καὶ εὐτυχίως λυόμενα εἰδύλλια·
 οἱ ἐρωτῆς τοῦ μερόμενος ὡς πρότυπα αὐτῶν ἀφῆκαν τὰ
 κατὰ Παύλον καὶ Βιργινίαν ρομβώδη καὶ μελαγχολικὰ
 συμβεβηκότα, καὶ ἡ ἡμετέρα ἐποχὴ, διὰ νὰ μὴ παρέλθῃ
 χωρὶς νὰ ἐγκαταλήπῃ ἕνός τῶν ὡς αἱ ἰδέαι τῆς παρὰ-
 δόξων ἐρώτων αἰτίας τὴν σήμερον ἀναρῶνται, ἀφίνει
 καὶ αὕτη ὡς ἐρωτικὸν τῆς εἰδύλλιον τὰ κατὰ Ροδόλφον
 καὶ Βερτσέραν, ἥτοι ἱστορίαν πλήρη μυστηρίου ἧς ἡ λύ-
 σις εἶνε ὁ θάνατος, καὶ θάνατος ἐπελθὼν ὅχι μοιραίως
 ἀλλ' ἐσκεμμένως, κατόπιν ἵους ἀμοιβῆς καὶ ἀποφα-
 σιστικῆς συνεννοήσεως μεταξὺ τῶν δύο ἐραστῶν.

Οἱ οἰκεῖοι τοῦ δουκὸς Ροδόλφου ἄς τηρῶσιν ὅσον θέ-
 λωσι κεκρυμμένως τῆς κλειδῆς τοῦ μυστηριώδους δρό-
 ματος τοῦ Μάγερλιγκ. Ἀφ' ἧς ὁ κόσμος ἔμαθε τὸ πρὸς
 τὴν Βαρωνίδα πάθος τοῦ δουκὸς, ἀφ' ἧς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ
 « Ἀκροπόλει » εἶδε τὴν περικαλλεῖ καὶ ρομβώδη Βερ-
 τσέραν μὲ τοὺς βαθεῖς τῆς οφθαλμοῦς, ἧς σήμερον τὴν
 ἐκτάκτως ἐπιτυχὴ αὐτὴν εἰκόνα ἀναδημοσιεύομεν ἐνταύ-
 θα ἀφ' ἧς, εἵπομεν, ὁ κόσμος εἶδε ταῦτα, ἐσχημάτισε
 τὴν πεποιθήσιν περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Ροδόλφου ὅτι οὐ-
 δεὶς πλέον λόγος περὶ δολοφονίας πρέπει νὰ γίνηται.

ἀλλ' ὅτι πρόκειται περὶ ἀμοιβῆς αὐτοκτονίας ἥτις καλ-
 λιστα δύναται νὰ τιτοφορηθῇ δευτέρᾳ ἔκδοσις — ἐπι-
 τυχή, τὴν πορὴν πύκνουν — τῆς ἀποτυχούσης ἀποπέ-
 ρας τοῦ γάλλου Σαρπὶς.

Καὶ οὐδὲν τῆς ὑποθέσεως ταύτης φυσικώτερον. Τὸ
 νὰ διαφεύγῃτο ὁ πρίγκηψ τοῦ γένου συνετῆς ἵνα λάβῃ
 ἀντ' ἐκείνης τὴν ἐκλεκτὴν τῆς καρδίας του, τοῦτο εἶνε
 ἰδέα ἣν μόνον παραδοξολόγος τις ἠδύνατο νὰ ὑποστηρί-
 ξῃ, καὶ αὐτὴν ὅμως ἀπραγματοποίητος, διὰ τὸ μέγα
 σκάνδαλον τὸ ὅποιον ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἠθέληεν ἐγείρει. Ὁ
 Ροδόλφος, φύσις ζωηρὰ καὶ ποιητικὴ, μὴ δυνάμενος ν'
 ἀπαλλαγῇ τοῦ ἐρωτῆς του, μὴ εὐρισκὼν δὲ ἀρ' ἑτέρου
 λύσιν τινὰ αὐτοῦ, ἐξήγησε καταφύγιον εἰς τὸν θάνατον·
 μία συνέντευξις μετὰ τῆς φίλης του εἰς τὸ μεμονωμένον
 Μάγερλιγκ, καὶ τὰ πάντα ἐπερατώθησαν. Ὁ Χαίρωνεὺς
 φιλόσοφος παραβάλλει τὸν ἱσχυρὸν ἐρωτὰ πρὸς τὸν Ρω-
 μαῖον δικτάτορα, οὗτος ἀναγκασμένους κατήργουντο
 ὅλοι αἱ ἄλλαι ἀρχαί· ἡ σκέψις αὕτη φαίνεται ὡς νὰ ἐ-
 γράφη ἀποκλειστικῶς διὰ τὸν ἀστρικὸν πρίγκηπα, ὅστις
 εἰς τὸν ἐρωτὰ του ἐθυσίασε τὴν ἐπὶ τῶν χιλιᾶδων
 ψυχῶν μέλλουσαν αὐτοῦ βασιλείαν.

Ὅπως δὴποτε ὅμως, ὁ θάνατος οὗτος τοῦ Ροδόλφου εἶ-
 χε καὶ τὰ εὐάρεστά του διὰ τὸν Γερμανὸν ἀρχι. ἀγγελοκλά-
 ριον, συντείνας εἰς τὸ ν' ἀριθμῇ ἤδη ὁ κ. Βίσμαρκ ἓνα
 ἐλπιώτερον μεταξὺ τῶν ἐχθρῶν του.

Ὁ κ. Βίσμαρκ ὁμολογουμένως εἶνε ἀνὴρ εὐτυχῆς,
 ἀφοῦ ὁ θάνατος δὲν ἀργεῖ νὰ ἐπισκιάπηται πάντα προω-
 ρισμένον νὰ παρενοχλήσῃ αὐτὸν ἐν τῇ πολιτικῇ του.

Ὁ Ρώσος Σιοδέλερ ὅστις ἠγνώχλει τὴν Γερμανίαν
 καὶ ἦν ἀκριβῶς σπινθήρ αἱ ἰδέαι του ἐθριαμβεύον ἐν
 Ρωσίᾳ, ὑπέκυψεν εἰς τὸν θάνατον προσβληθεὶς ὑπὸ
 ἀποπληξίαν. — Ἐτερος τῶν ἐνοχλούντων τὸν Βίσμαρκ, ὁ
 Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας, ὅστις οὐδέποτε θὰ παραδέχετο
 τὴν Πρωσσίαν ὑπέροχον, ἐνθυμεῖσθε ὅποιον τραγικὸν
 τέλος εἶρε πρὸ τινος ἐντὸς τῆς λίμνης. Φρειδερίκος ὁ
 III ἐπίσης, θὰ ἠγνώχλει τὸν κ. Βίσμαρκ ἐὰν παρέμεναν
 ἐπὶ μακρὸν εἰς τὸν θρόνον· ἀλλὰ καὶ οὗτος, μετὰ τριήμε-
 ρον βασιλείαν κατέβη εἰς τὸν τάφον. Καὶ τώρα, ἔλθεν
 ἡ σειρά τοῦ Ροδόλφου ὅστις, σφοδρὸς πολέμιος τῆς Γερ-
 μανίας, ἀπέθανεν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς νεότητός του.

Ἐν τῇ διαθήκῃ τοῦ ἀποθανόντος μεγαλοκτηματίου κ.
 Φ. εὐρέθη μεγάλαις γραμμασί σημειομένη ἡ ἐξῆς πα-
 ραγγελία :

« Παράκλητῳ ρητῶς τοὺς κληρονόμους μου νὰ ἐνε-
 γήσωσιν αὐτοφίαν ἐπὶ τοῦ πτώματός μου καὶ οἱ ἱερεῖς
 νὰ κήρωσι λεπτομερῆ ἀνάγκαι αὐτοῦ, διότι ἐπιθυμῶ
 νὰ γνωρίζω εἰς τὴν ἐντέλειαν τὰ ἀκριβῆ αἷτια τοῦ θανά-
 του μου. »

Ἀλκιῶς.